

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM.
07

EL VIOLÍ DE BAIBA SKRIDE I VIDA D'HEROI DE STRAUSS

25, 26 i 27 DE NOVEMBRE DE 2016
SALA 1 PAU CASALS

JUNICHI HIROKAMI director
BAIBA SKRIDE violí

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Segueix-nos a

Mitjans Patrocinadors

CATALUNYA
RÀDIO

3

INFORMACIÓ I SERVEIS DISPONIBLES AL WEB DE L'AUDITORI

www.auditori.cat

La setmana del concert podreu descarregar el **programa de mà** per venir preparats de casa. Hi trobareu també tota la informació de l'emissió del concert per Catalunya Música i Radio Clásica de RNE.

A cada fitxa del concert trobareu la **llista de Spotify** per escoltar les obres amb antelació.

Els **textos de les obres cantades** estaran disponibles a la fitxa del concert, dies abans de la cita.

Trobareu el calendari de **La Prèvia**, les xerrades gratuïtes que us oferim abans d'alguns concerts, perquè no us en perdeu ni una.

El contacte per apuntar els vostres fills o néts al **Club del Petit Concert**, perquè estiguin ben entretinguts mentre vosaltres gaudiu del concert.

Tots els **avantatges per als abonats** a l'OBC. Per cert, **SABÍEU QUE...**

... ELS ABONATS A L'OBC

Tenen un descompte del 20% al servei de cafeteria, presentant el carnet d'abonat abans de pagar.

Aprofita els descomptes en els concerts que més t'agraden!

**BLACK
FRIDAY**
20-30-50%

#auditori
del 25 al 27 novembre

Entra a www.auditori.cat i consulta la promoció

PROGRAMA 07

NOVEMBRE DE 2016

DIVENDRES 25 | 20.30h

DISSABTE 26 | 19h

DIUMENGE 27 | 11h

Baiba Skride violí • Junichi Hirokami director
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

**1/ JOHANNES
BRAHMS**
Hamburg 1833 –
Viena 1897

*Concert per a violí i orquestra en Re
major, op.77 (1878)*

38'

Allegro non troppo
Adagio
Allegro giocoso ma non troppo vivace

Baiba Skride violí

PAUSA

20'

**2/ RICHARD
STRAUSS**
Munic 1864 –
Garmisch-Parterkir-
chen 1949

*Una vida d'heroi, op.40. Poema simfònic
(1899)*

40'

1. Der Held (L'Herói)
2. Des Helden Widersacher (Els adversaris de l'Herói)
3. Des Helden Gefährtin (La companya de l'Herói)
4. Des Helden Walstatt (L'Herói al camp de batalla)
5. Des Helden Friedenswerke (Les obres de Pau de l'Herói)
6. Des Helden Weltflucht und Vollendung (La retirada del món i la consumació de l'Herói)

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agraïrem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossoscs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Al començament del 1900, músiques com les de Brahms i Strauss van cosir el tall historiogràfic del nou segle. El concert es començava a veure com una cosa clàssica, del passat, i el poema simfònic com la modernitat. No obstant això, Brahms va ser utilitzat per Schoenberg com una referència cap al futur, i Strauss menyspreat com a compositor tardoromàntic, massa pendent de l'acceptació del públic. Era el preludi del canvi: un munt de delicioses i lògiques contradiccions.

Skride arriba a Barcelona directament des de Copenhaguen després d'interpretar el *Concert per a violí i orquestra núm. 2*, de Prokofiev. Potser per donar un respir a la peça de la qual gaudirem avui juntament amb l'OBC: el *Concert per a violí i orquestra en Re major* de J. Brahms, que va tocar fa setmanes durant la seva visita al Regne Unit i els Països Baixos. I, abans d'això, el de Sibelius als Estats Units. I és que la letona s'atreveix a tot: des de Bach fins als nostres dies. Reté als seus dits els concerts més significatius del repertori violinístic, encara que afirma que una gran part de la feina la fa sense l'instrument. Aquesta habilitat respon al seu incansable desig d'aprendre i explorar nous territoris, tocar músiques diferents i, fins i tot, canviar d'instrument a la recerca de possibilitats desconegudes. Així, presenta el seu Stradivarius ex-Baron Feilitzsch del 1734, amb menys cos i contundència que el seu anterior company (un Stradivarius Wilhelmj del 1726), però que li permet aconseguir uns matisos tímbrics abans impensables.

La precisió tècnica de la solista li serà d'una gran ajuda per abordar aquest concert. Aquesta és una afirmació que llegim molt sovint quan algú escriu sobre un concert, ja sigui més o menys melodiós, amb més o menys arpegis, escales o proves d'artifici. La reiteració d'aquest tòpic va més enllà que sigui difícil o no. La idea subjacent del concert romàntic és enfrontar un instrument solista (l'individu) a una gran orquestra (la societat, el món). És a dir, posar-lo a prova, mesurar la seva virtut. Sabem que Brahms va consultar el seu amic, el famós violinista hongarès Joseph Joachim (1831-1907), sobre la dificultat dels passatges solistes, ja que ell va ser l'encarregat d'estrenar-lo el 1880, i el compositor no dominava el violí com el piano. No queda clar si, en aquest cas, l'alemany va acceptar els comentaris de Joachim (per alleugerir la part tècnica), fet que es pot entendre dins d'aquesta recerca del virtuosisme de què parlem.

Dit això, farem un petit gir dins l'argumentació. El pes que té l'OBC en aquest concert és fonamental perquè tot flueixi i perquè el valor de l'acte no resideixi només en la brillantor de la solista. Tots dos han de cooperar, com sentirem al segon

moviment, en què l'actuació de l'oboè i les fustes és essencial a l'hora d'equiparar amb el conjunt el més breu i pla dels tres moviments. Cal que els solistes, juntament amb l'orquestra, se cedeixin els temes amb gest orgànic, per tal que sortim de la sala sense poder comptar de memòria les intervencions de cadascú. Sentirem, així, el rítmic estil hongarès com a final, un gest de complicitat amb el violinista i una mostra de l'interès de Brahms per les músiques refugiades que emigraven d'Hongria des del 1848 –una lleu pinzellada, comparat amb el que van fer més endavant Bartók i Kodály.

La rivalitat entre els seguidors de Brahms (símbol de la consciència de la tradició) i els de la Nova Escola Alemanya (amb Wagner i Liszt al capdavant) va suposar el naixement d'una oposició d'estils i formes en un moment d'esgotament del Romanticisme en què tots buscaven una sortida transcendent. Richard Strauss va escollir els segons i donar música a la paraula mitjançant l'òpera –*Guntram* (1893)– i el poema simfònic –*Don Juan* (1888), *Don Quixote* (1897). No obstant això, a *Ein Heldenleben* (1898) l'heroi s'allunya moralment del prototip wagnerià. Strauss, a qui no li faltaven crítics, va posar un peu a cada segle. Conscient del gust del públic (cosa que el seu amic Mahler no va entendre tan bé), va plasmar tòpics descriptius ja coneguts: la percussió de la batalla, els metalls triomfants i l'amorosa arpa. Però la història era llavors diferent. Tota comunitat es mirava amb sospita, l'individu lluitava amb l'entorn que l'asfixiava i no hi havia altre desenllaç que la fugida del món. La modernitat era als ulls irònics amb què mirava els transcendentalismes romàntics.

Després d'altres mestres directors japonesos anteriors, entre els quals es troben Hideo Saito i el seu deixeble Seiji Ozawa –a qui el director titular de l'OBC també anomena com a referent–, Junichi Hirokami torna a L'Auditori a capitanejar una orquestra que trobarà més madura i renovada. El projecte d'Ono d'enregistrar la integral de simfonies de Brahms va endavant, i no és casualitat que el *Concert per a violí* d'avui i la *Simfonia núm. 2* (que sentirem d'aquí a unes setmanes) es programin juntes: són parella d'escolta obligada.

PROPERES CONCERTS QUE NO US PODEU PERDRE

CAMBRA: JEAN RONDEAU: BACH VS SCARLATTI SONATES

→ 29 NOV / SALA 2 Oriol Martorell
→ 20.30h

Preu 28€

OBC: THOMAS HAMPSON CANTA MAHLER

→ 16, 17 i 18 DES / SALA 1 Pau Casals
→ 20.30h, 19h i 11h

Preus de 10€ a 56€

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1919-1937) que la guerra civil va interrompre. Avui dia, tot respectant l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, es cuida especialment dels nostres artistes i el nostre patrimoni, i la seva missió és la de divulgar la música simfònica clàssica des de mitjans del segle XIX fins a la creació contemporània.

L'Orquestra té la seu a l'Auditori de Barcelona, amb 24 programes de temporada estable, a més d'altres concerts que volen acostar la música simfònica a tota la ciutadania: cinema en versió original, òperes, concerts familiars, escolars i per a joves, o experimentant registres diferents amb artistes d'altres gèneres. També ofereix concerts en llocs emblemàtics com la Sagrada Família, la Plaça de la Catedral o la platja de la Barceloneta.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, càrrec que compagina amb la titularitat de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio i de l'Orquestra de l'Òpera de Lió. Al llarg de la seva trajectòria han dirigit l'OBC: Belohlavek, Celibidache, Decker, Hogwood, Inbal, Koopman, Kreizberg, Krivine, López Cobos, Mas, Minkowski, Oue, Plasson, Ros-Marbà, Rostropovich, Sinaisky, Slatkin... i entre els solistes convidats destaquen: Lang Lang, Barenboim, Mutter, Stern, Lupu, Franz Peter Zimmermann, Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Aílicia de Larrocha, Teresa Berganza, Pinchas Zukerman, Argerich, Ida Haendel, Barbara Hendricks, Joshua Bell, Hilary Hahn, Kremer, Truis Mork, Mullova, Anderzewsky, Fellner, Shaham, Natalia Gutman, Buchbinder, Achúcarro, Arrau, Arthur Rubinstein... i molts d'altres.

L'OBC ha realitzat gires per diferents països d'Europa, Àsia i els EUA, actuant a: Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center i Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Alfonso Aldeanueva* / Cecilia Blanes* / Judit Bofarull* / Vladimir Chilaru* / David Olmedo* / Eugenia Ostas* / Ian Van Rensburg* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauning / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Paola Caballero* / Ana Chiu* / Francesc Puche* / Yulia Tsuranova* **VIOLES** Ashan Pillai, solista / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süssmayr / Vicent Nogués* / Daniel Perera* / Carla Rica* / Albert Romero* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Vincent Ellegiers, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Irma Bau* / Jordi Claret* / Magdalena Cristea* / Marc Galobardes* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyslyayev, assistent / Jonathan Camps / Josep Mensa / Albert Prat / Enric Boixadós* / Nenad Jovic* **FLAUTES** Bea Cambrils / Anna Pujol* / Júlia Santos* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Aitor Llimerà* / Dolores Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Sílvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Iván Carrascosa* / Gustavo Castro* / Eliseo Escrig* / Pablo Marzal* / Gabriel Zahonero* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Carlos Leite* / Nacho Martínez* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Francisco Criado* / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix / Ignacio Pérez*, trombó baix **TUBA** Daniel Martínez* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Ivan Herranz* / Miguel Ángel Martínez* **ARPA** Magdalena Barrera / Marta Jarne* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

JUNICHI HIROKAMI director

© Greg Sailor

Junichi Hirokami va dirigir l'OBC per darrera vegada al març del 2001.

• Director titular i assessor musical de l'Orquestra Simfònica de Kyoto

Va fer els estudis musicals al Conservatori de Tòquio i als 26 anys va guanyar el Concurs de Direcció Kondrashin d'Amsterdam. Ha estat director titular de l'Orquestra Simfònica de Norrköping i de la de Limburg, a més de principal director convidat de la Filharmònica de Liverpool, director principal de la Filharmònica del Japó i director musical de la Simfònica de Columbus.

Com a convidat ha dirigit les orquestres més importants del seu país i també les simfòniques de Montreal, Baltimore, Londres i Viena, la Gewandhaus de Leipzig i la Concertgebouw d'Amsterdam o produccions d'òpera com *Rigoletto* a l'Òpera de Sidney, *La Traviata* a la de Fujiwara i *Les noces de Fígaro* al Teatre Nissay. Amb sis anys al front de la Simfònica de Kyoto, ha aconseguit notables èxits com el del concert televisat per l'NHK el 2014 i ha rebut diversos premis. També és professor al Conservatori de Tòquio i professor convidat a la Universitat de les Arts de Kyoto.

BAIBA SKRIDE violí

Skride col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Nascuda a Riga, en el si d'una família interessada en la música, el 1995, va marxar per estudiar al Conservatori de la ciutat alemanya de Rostock, i va guanyar el premi Reina Elisabeth de Brussel·les (2001). Pel seu carisma i la seva sensibilitat ha treballat amb les orquestres més prestigioses: filharmòniques de Berlín i Londres, Simfònica de Boston i Orquestra de París, etc., dirigida per mestres com Eschenbach o Petrenko. És artista en residència de la Simfònica de Birmingham i, el 2015, va participar en el Festival de Tanglewood amb Ch. Zacharias.

Com a intèrpret de Cambra ha actuat al Concertgebouw i al Wigmore Hall en recitals amb la seva germana, la pianista Lauma Skride i, foment trio amb Müller-Schott al Festival Schleswig-Holstein i a Bonn o amb S. Gabetta i B. Chamayou. Ha enregistrat diversos CD per al segell Orfeo pels quals ha rebut el Premi de la Crítica Alemanya i ha estat nominada al Premi BBC Music Magazine. Toca l'Stradivarius "Ex Baron Feilitzsch" (1734) cedit per Gidon Kremer.

www.baiba-skride.com

CONCERTS
FAMILIARS

a partir de

5
anys

TOCATS PER L'OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

DISSABTE 3 DESEMBRE

→ 11h i 12.30h

Una oportunitat única per introduir els més petits
de la família al món simfònic!

